

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 79/2019**

2019/EØS/96/01

av 29. mars 2019

om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98,

og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, rettet ved EUT L 208 av 2.8.2013, s. 68, EUT L 321 av 30.11.2013, s. 6, og EUT L 20 av 25.1.2017, s. 2, skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2395 av 12. desember 2017 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til overgangsordninger for å redusere virkningen av innføringen av IFRS 9 på ansvarlig kapital og for behandlingen av visse eksponeringer i offentlig sektor som er angitt i en medlemsstats nasjonale valuta, som store eksponeringer⁽²⁾ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF⁽³⁾, rettet ved EUT L 208 av 2.8.2013, s. 73, og EUT L 20 av 25.1.2017, s. 1, skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 4) I forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU henvises det til 'morinstitusjon i EU', 'finansielt morholdingselskap i EU' og 'blandet finansielt morholdingselskap i EU', som innenfor rammen av EØS-avtalen skal forstås å henvise til enheter som oppfyller relevante definisjoner fastsatt ved forordningen, som er etablert i en stat som er part i EØS-avtalen, og som ikke er datterselskaper til en annen institusjon opprettet i en annen stat som er part i EØS-avtalen.
- 5) Direktiv 2013/36/EU opphever europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF⁽⁴⁾ og 2006/49/EF⁽⁵⁾, som er innlemmet i EØS-avtalen, og som følgelig skal oppheves i EØS-avtalen.
- 6) Muligheten for uberettigede reduksjoner i kravene til ansvarlig kapital ved bruk av interne modeller har blant annet blitt begrenset ved innlemming i nasjonal lovgivning av artikkel 152 i direktiv 2006/48/EF, som ved utgangen av 2017 ble erstattet av artikkel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013. Det er imidlertid fortsatt flere andre bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU som gir vedkommende myndigheter mulighet til å behandle det samme problemet, herunder muligheten for tiltak for å oppveie for uberettigede reduksjoner i de risiko-vektede eksponeringsbeløpene, se for eksempel artikkel 104 i direktiv 2013/36/EU, og å innføre forsvarlige sikkerhetsmarginer ved kalibrering av interne modeller, se for eksempel artikkel 144 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikkel 101 i direktiv 2013/36/EU.
- 7) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

⁽¹⁾ EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 345 av 27.12.2017, s. 27.

⁽³⁾ EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338.

⁽⁴⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. Teksten i nr. 14 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF) skal lyde:

”**32013 L 0036:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338), rettet ved EUT L 208 av 2.8.2013, s. 73, og EUT L 20 av 25.1.2017, s. 1.

Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene ’medlemsstat(er)’ og ’vedkommende myndigheter’ også omfatte, i tillegg til den betydning de har i direktivet, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) Betydningen av henvisninger til ’ESSB-sentralbanker’ eller til ’sentralbanker’ skal også omfatte, i tillegg til den betydning de har i direktivet, de nasjonale sentralbankene i EFTA-statene.
- c) Henvisninger til andre rettsakter i direktivet skal få anvendelse i den grad og den form nevnte rettsakter er innlemmet i denne avtale.
- d) Henvisninger i direktivet til den myndighet som er gitt EBA i henhold til artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010, skal, når det gjelder EFTA-statene, forstås som henvisninger til den myndighet som er gitt EFTAs overvåkingsorgan i saker fastsatt i og i samsvar med nr. 31g i dette vedlegg.
- e) I artikkel 2 nr. 5 skal nytt nr. 11a lyde:
’11a) på Island, «Byggðastofnun», «Íbúðalánasjóður» og «Lánasjóður sveitarfélaga ohf.»
- f) I artikkel 6 bokstav a) skal nytt ledd lyde:

’Vedkommende myndigheter i EFTA-statene samarbeider i tillit og full gjensidig respekt, særlig når de sikrer at hensiktsmessige og pålitelige opplysninger utveksles mellom dem selv og parter i Det europeiske finanstilsynssystem og med EFTAs overvåkingsorgan. Vedkommende myndigheter i EU-medlemsstatene skal samarbeide med vedkommende myndigheter i EFTA-statene på samme måte.’

- g) Artikkel 47 nr. 3 får ikke anvendelse for EFTA-statene. En EFTA-stat kan ved avtaler med en eller flere tredjestater samtykke i å anvende bestemmelser som gir filialer av en kredittinstitusjon med hovedkontor i en tredjestat samme behandling på EFTA-statens territorium.

Avtalepartene skal informere og holde rådslagninger med hverandre før avtaler med tredjestater inngås på bakgrunn av artikkel 47 nr. 3 eller, der det er relevant, av første ledd i denne bokstav.

Dersom Den europeiske union forhandler med en eller flere tredjestater om å inngå en avtale på bakgrunn av artikkel 47 nr. 3, og en slik avtale dreier seg om å oppnå nasjonal behandling i eller effektiv markedsadgang til nevnte tredjestater for filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i en av medlemsstatene i Den europeiske union, skal Den europeiske union bestrebe seg på å oppnå lik behandling for filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i en EFTA-stat.

- h) Artikkel 48 får ikke anvendelse. Dersom en EFTA-stat inngår en avtale med en eller flere tredjestater om nærmere vilkår for å føre tilsyn på konsolidert grunnlag med institusjoner hvis morforetak har hovedkontor i en tredjestat og med institusjoner som ligger i en tredjestat, og hvis morforetak, enten det er en institusjon, et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap, har sitt hovedkontor i nevnte EFTA-stat, skal nevnte avtale forsøke å sikre at EBA kan få de opplysningene som vedkommende myndigheter i EFTA-staten har mottatt fra nasjonale myndigheter i tredjestatene i samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- i) I artikkel 53 nr. 2 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan,' tilføyes før ordene 'i samsvar med dette direktiv'.
- j) I artikkel 58 nr. 1 bokstav d) skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- k) I artikkel 89 nr. 5 skal ordene 'framtidig regelverksakt i Unionen fastsettes offentliggjøringskrav' erstattes med ordene 'framtidig regelverksakt som har anvendelse i henhold til EØS-avtalen, fastsettes offentliggjøringskrav'.
- l) I artikkel 114 nr. 1, når det gjelder Liechtenstein, skal ordene 'en ESSB-sentralbank' erstattes med ordene 'vedkommende myndighet'.
- m) I artikkel 117 nr. 1 annet ledd skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan,' tilføyes etter ordet 'EBA'.
- n) I artikkel 133 nr. 14 og 15 skal ordene 'eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTA-statenes faste komité,' tilføyes etter ordet 'Kommissjonen'.
- o) I artikkel 151 nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene 'en EØS-komitebeslutning som inneholder' tilføyes etter ordene 'i samsvar med'."

2. Etter nr. 14 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU) skal nytt nr. 14a lyde:

"14a. **32013 R 0575:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1), rettet ved EUT L 208 av 2.8.2013 s. 68, EUT L 321 av 30.11.2013, s. 6 og EUT L 20 av 25.1.2017, s. 2, endret ved:

- **32017 R 2395:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2395 av 12. desember 2017 (EUT L 345 av 27.12.2017, s. 27).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene 'medlemsstat(er)' og 'vedkommende myndigheter' også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) Betydningen av henvisninger til 'ESSB-sentralbanker' eller til 'sentralbanker' skal også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, de nasjonale sentralbankene i EFTA-statene.
- c) Henvisninger til andre rettsakter i forordningen skal få anvendelse i den grad og den form nevnte rettsakter er innlemmet i denne avtale.
- d) Henvisninger i forordningen til den myndighet som er gitt EBA i henhold til artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010, skal, når det gjelder EFTA-statene, forstås som henvisninger til den myndighet som er gitt EFTAs overvåkingsorgan i saker fastsatt i og i samsvar med nr. 31g i dette vedlegg.
- e) I artikkel 4 nr. 1 punkt 75 skal ordene 'Norge og' tilføyes foran ordet 'Sverige'.
- f) I artikkel 31 nr. 1 bokstav b), når det gjelder EFTA-statene, skal ordet 'Kommissjonen' forstås som 'EFTAs overvåkingsorgan'.
- g) I artikkel 80 nr. 1 og 2 skal ordene ', eller, dersom en EFTA-stat er berørt, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'Kommissjonen'.
- h) I artikkel 329 nr. 4, 344 nr. 2, 352 nr. 6, 358 nr. 4 og 416 nr. 5, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene 'EØS-komiteens beslutninger som inneholder' tilføyes etter ordet 'Før'.

i) I artikkel 395:

i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet 'Rådet' i nr. 7 og 8 ikke få anvendelse,

ii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 8 første ledd lyde:

'Myndigheten til å vedta en beslutning for godkjenning eller avvisning av det foreslåtte nasjonale tiltak omhandlet i nr. 7 gis EFTA-statenes faste komité.'

iii) nr. 8 annet ledd første punktum skal lyde:

'Innen én måned etter at den har mottatt underretningen omhandlet i nr. 7, skal EBA avgi uttalelse til Rådet, Kommisjonen og den berørte medlemsstaten om punktene omhandlet i nevnte nummer, eller, dersom uttalelsen berører nasjonale tiltak foreslått av en EFTA-stat, til EFTA-statenes faste komité og den berørte EFTA-staten.'

j) I artikkel 458:

i) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 2 første ledd lyde:

'Dersom den myndigheten som er fastsatt i samsvar med nr. 1, identifiserer endringer i intensiteten i makro- eller systemrisiko i finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for finanssystemet og realøkonomien i en bestemt EFTA-stat, og som ifølge denne myndigheten kan håndteres bedre med strengere nasjonale tiltak, skal den underrette EFTA-statenes faste komité, EFTAs overvåkingsorgan, ESRB og EBA om dette og framlegge relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentasjon om alle følgende punkter:'

ii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 første ledd lyde:

'Myndigheten til å vedta en gjennomføringsrettsakt for å avvise utkast til nasjonale tiltak omhandlet i nr. 2 bokstav d) gis til EFTA-statenes faste komité, som treffer beslutning etter forslag fra EFTAs overvåkingsorgan.'

iii) i nr. 4 annet ledd tilføyes følgende:

'Dersom uttalelsen berører utkast til nasjonale tiltak fra en EFTA-stat, skal ESRB og EBA avgi uttalelsen til EFTA-statenes faste komité, EFTAs overvåkingsorgan og den berørte EFTA-staten.'

iv) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 tredje til åttende ledd lyde:

'Idet det tas størst mulig hensyn til uttalelsene omhandlet i annet ledd, og dersom det er solid, sterk og detaljert dokumentasjon for at tiltaket vil få negative virkninger på det indre marked som veier tyngre enn fordelene ved den finansielle stabiliteten som blir resultat av en redusert makro- eller systemrisiko, kan EFTAs overvåkingsorgan innen én måned foreslå for EFTA-statenes faste komité å avvise utkastet til nasjonale tiltak.

Dersom EFTAs overvåkingsorgan ikke framlegger et forslag innen én måned, kan den berørte EFTA-staten umiddelbart vedta utkastet til nasjonale tiltak for en periode på høyst to år, eller fram til makro- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, etter hva som inntreffer først.

EFTA-statenes faste komité skal treffe beslutning om EFTAs overvåkingsorgans forslag innen én måned etter at forslaget mottas, og skal begrunne hvorfor utkastet til nasjonale tiltak er avvist eller ikke avvist.

EFTA-statenes faste komité skal avvise utkastet til nasjonale tiltak bare dersom den mener at ett eller flere av følgende vilkår ikke er oppfylt:

- a) endringene i makro- eller systemrisikoens intensitet er av en slik art at de utgjør en risiko for den finansielle stabiliteten på nasjonalt plan,
- b) artikkel 124 og 164 i denne forordning og artikkel 101, 103, 104, 105, 133 og 136 i direktiv 2013/36/EU er ikke tilstrekkelige til å håndtere den identifiserte makro- eller systemrisikoen, idet det tas hensyn til disse tiltakenes relative effektivitet,
- c) de nasjonale tiltakene i utkastet er en bedre måte å håndtere den identifiserte makro- eller systemrisikoen på og medfører ikke uforholdsmessige negative virkninger for finanssystemet eller deler av det i andre stater som er part i avtalen eller i EØS som helhet som ville utgjøre eller skape en hindring for det indre markeds virkemåte,
- d) problemet gjelder bare én EFTA-stat og
- e) risikoene er ikke allerede håndtert gjennom andre tiltak i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU.

EFTA-statenes faste komité skal i sin vurdering ta hensyn til uttalelsen fra ESRB og EBA og basere seg på den dokumentasjonen som er framlagt i samsvar med nr. 2, av myndigheten fastsatt i samsvar med nr. 1.

Dersom EFTA-statenes faste komité ikke har truffet en beslutning om å avvise utkastet til nasjonale tiltak innen én måned etter mottak av EFTAs overvåkingsorgans forslag, kan EFTA-staten vedta tiltakene og anvende dem i en periode på høyst to år, eller fram til makro- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, etter hva som inntreffer først.

- v) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 6 lyde:

’Dersom en EFTA-stat anerkjenner tiltak som er truffet i samsvar med denne artikkel, skal den underrette EFTA-statenes faste komité, EFTAs overvåkingsorgan, EBA, ESRB og den part i EØS-avtalen som har tillatelse til å anvende tiltakene.’

- k) I artikkel 467 nr. 2, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ’Kommisjonen har vedtatt en forordning’ forstås som ’ikrafttreddelsen av en EØS-komitebeslutning som inneholder en forordning vedtatt’.
- l) I artikkel 497, når det gjelder EFTA-statene:
 - i) i nr. 1 og 2, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ’EØS-komiteens beslutninger som inneholder’ tilføyes etter ordene ’ikrafttreddelsesdatoen for den seneste av’,
 - ii) i nr. 1 skal ordene ’er vedtatt’ forstås som ’gjelder i EØS’.

3. I nr. 31bc (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012):

- a) skal nytt strekpunkt lyde:

”– **32013 R 0575:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1), rettet ved EUT L 208 av 2.8.2013, s. 68, EUT L 321 av 30.11.2013, s. 6 og EUT L 20 av 25.1.2017, s. 2.”

- b) i tilpasning zh) skal nytt nr. v) lyde:

”v) i nr. 5a, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ’EØS-komiteens beslutninger som inneholder’ tilføyes etter ordene ’ikrafttreddelsesdatoen for den seneste av’.”

4. I nr. 31ea (europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

”– **32013 L 0036:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338), rettet ved EUT L 208 av 2.8.2013, s. 73, og EUT L 20 av 25.1.2017, s. 1.”

5. Teksten i nr. 31 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF) oppheves.

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 575/2013, rettet ved EUT L 208 av 2.8.2013, s. 68, EUT L 321 av 30.11.2013, s. 6 og EUT L 20 av 25.1.2017, s. 2, og (EU) 2017/2395 og direktiv 2013/36/EU, rettet ved EUT L 208 av 2.8.2013, s. 73, og EUT L 20 av 25.1.2017, s. 1, på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 30. mars 2019, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt(*).

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 29. mars 2019.

For EØS-komiteen

Claude Maerten

Formann

(*) Forfatningsrettslige krav angitt.

Felleserklæring fra avtalepartene**i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr. 79/2019 av 29. mars 2019 om innlemming av direktiv 2013/36/EU i EØS-avtalen**

Avtalepartene er enige om at innlemmelse i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ikke berører alminnelige nasjonale regler for vurdering av offentlig sikkerhet og orden ved direkteinvestering i/fra utlandet.